

## Arrest

**nr. 305 148 van 19 april 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI  
Landsroemlaan 40  
1083 GANSHOREN

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOURI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster werd op 20 februari 2024 de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd, omdat zij niet in het bezit was van een geldig Schengenvisum. Op dezelfde dag werd de beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.2. Verzoekster diende op 20 februari 2024 bij de Belgische grensautoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 27 maart 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 27 maart 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/02/2024*

*Overdracht CGVS: 26/02/2024*

*U werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) op 14 maart 2024 van 09u02 tot 12u31 in het Engels gehoord via videoconferentie vanuit het gesloten transitcentrum Caricole. Uw advocaat Charles BUYTAERT werd vervangen door advocaat LUZEYEMO en hij was vanaf 09u22 en verder tijdens het gehele verdere persoonlijk onderhoud aanwezig*

#### **A. Feitenrelaas**

*U bent van Keniaanse nationaliteit en geboren op [...] augustus 1982 in de stad Kajiado, Rift Valley, Kenia. U behoort tot etnische groep Somali en tot de clan Degodia. U groeit op in Bissel in Kajiado county in het zuiden van Kenia, waar u woont met uw beide ouders, uw 9 jaar oudere zus en uw 7 jaar jongere broer. In 2007 trouwt u en verhuist u naar Nairobi om bij uw echtgenoot te gaan wonen. In 2009 wordt uw enige kind, te weten uw zoon K.(...), in Nairobi geboren. In 2010 scheidt u van uw echtgenoot en sindsdien bent u een alleenstaande moeder. In 2013 besluit u om samen met uw zoon bij uw moeder, die daarvoor uw vader en haar echtgenoot heeft moeten begraven, in het dorp Wajir Bor op het platteland van county Wajir te gaan wonen. In Wajir Bor woont u vervolgens van 2013 tot 17 september 2023.*

*Op 15 september 2023 bent u met uw moeder en zoon in Wajir om inkopen te doen voor uw kledinghandel. Op de weg terug naar Wajir Bor wordt de bus waarmee u reist tegengehouden door Al-Shabaab. Alle passagiers moeten de bus verlaten, worden bedreigd en de eigendommen worden door Al-Shabaab afgenomen. Wanneer het incident voorbij is besluit u samen met uw moeder en zoon terug te keren naar Wajir stad. Daar overnacht u en de volgende dag gaat u naar de politie om te vertellen wat de dag ervoor is gebeurd. Omdat u vreest dat er informatie over u zal worden doorgegeven aan Al-Shabaab vlucht u, zonder nog naar uw huis in Wajir Bor terug te keren, naar Nairobi. In Nairobi woont u van 17 september 2023 tot aan uw vertrek uit Kenia op 19 februari 2024. Omdat u ook in Nairobi een vrees heeft voor Al-Shabaab, verbergen uw moeder, uw zoon en u zich in de éénkamer woning die u huurt in de wijk Embakasa.*

*In januari 2024 neemt u contact op met een man die u helpt om de nodige reisvoorbereidingen te treffen om te kunnen vluchten uit Kenia. Op 19 februari 2024 neemt u het vliegtuig naar Istanbul om vervolgens aansluitend het vliegtuig naar Brussel te nemen. Na aankomst in Brussel valt u op de luchthaven in slaap, u bent in de war en u lukt u daardoor niet om uw aansluitende vlucht naar Canada te nemen. Dat maakt dat u besluit om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U meldt zich de volgende dag, op 20 februari 2024, aan bij de Belgische grensautoriteiten en u dient een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de geboorteaktes van uw vader en uw zoon voor, als ook een bewijs van echtscheiding, een bewijs dat u gestemd heeft in Wajir county en een bewijs dat u een klacht heeft ingediend bij de politie in Wajir stad.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Uit het in uw dossier terug te vinden besluit tot vasthouding (in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), dd. 20 februari 2024, blijkt dat u zich aan de grens aanbod om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat u een geldig reisdocument had, maar dit zonder geldig Schengenvisum.*

*Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over wat nu precies uiteindelijk uw werkelijke reisdoel en eindbestemming was. Bij de Belgische grensautoriteiten verklaarde u op 20 februari 2024 dat het nooit uw bedoeling was om naar Canada te reizen en dat u naar België was gereisd om asiel aan te vragen. Op 23 februari 2024 antwoordde u op vraag 28 van DVZ dat u enkel op weg was naar Canada om daar asiel aan te gaan vragen én u verklaarde tegengehouden te zijn door "de Canadezen" bij het aan boord willen gaan van het vliegtuig (Verklaring betreffende procedure dd. 23.02.2024, administratief dossier, vraag 28).*

*Uit het eerder genoemde grensverslag blijkt echter dat u reeds eerder in het Schengengebied bent geweest als ook dat u zich de dag ervoor, te weten op 19 februari, niet had aangeboden bij Air Canada voor uw aansluitende vlucht naar Canada. De Canadese asielautoriteiten informeerden België bovendien van het feit dat zij u reeds op 15 november 2023 hadden verwittigd dat het aan u uitgereikte V-1 visum geannuleerd was.*

*Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u dit inderdaad reeds wist vóór vertrek uit Kenia (NPO p.50). Uw vliegticket kocht u echter pas aan op 15 februari 2024 (zie ook kopie vliegtuigticket, bundel Grensverslag, blauwe map, administratief dossier), dus u wist reeds bij vertrek uit Nairobi, Kenia op 19 februari 2024 dat u géén toegang zou hebben tot het Canadese grondgebied.*

*Het feit dat u ondanks dat u wist dat u geen geldig visum had toch afreisde naar Canada geeft aan dat u bewust informatie heeft achtergehouden voor de Belgische autoriteiten en geen duidelijkheid verschaft over uw werkelijke reisdoel en eindbestemming. U trachtte bijgevolg België binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden waarop de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 februari 2024 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats nam.*

*Het gegeven dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief, dat u -ondanks dat u ervan op de hoogte was dat de Canadese autoriteiten uw V-1 visum hadden geannuleerd- toch besloot uit Kenia te vertrekken, dat u na uw aankomst op de luchthaven in België een volledige dag heeft gewacht alvorens zich aan te melden bij de grensautoriteiten, als ook het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigt dat een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Het Commissariaat-generaal benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italie, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten én omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

*Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie Notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 14.03.2024 (hierna NPO), p.5-6) en dat dit tijdens het persoonlijk onderhoud nog driemaal werd herhaald dat het belangrijk is dat u eerlijk bent en de waarheid vertelt (NPO p.27, p.30, p.34), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw jarenlange verblijf in Wajir Bor in Wajir county, Kenia. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu en zoals infra uiteengezet kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw jarenlange verblijf in het dorp Wajir Bor in Wajir county, en daarmee eveneens niet aan de vrees die u zou hebben voor Al-Shabaab omdat deze samenhangt met uw verblijf aldaar.

Als eerste heeft de Commissaris-generaal twijfels over de waarachtigheid van uw voorgewende profiel. Zo stelt u zich voor als een alleenstaande moeder van Somali etnische afkomst die altijd armoede heeft gekend. U bent opgegroeid in Bissil, op het platteland in Kajiado county, maar u woonde jarenlang in Nairobi en Wajir Bor. U heeft uw middelbare school afgemaakt en een diploma behaald, maar u heeft nooit gewerkt, op een kleine handel in kleding in Wajir Bor na. Uw leven was volgens u een aaneenschakeling van moeilijke momenten door economische malaise. Zo verklaart u uit een familie zonder financiële middelen te komen en dat u opgroeide in (extreme) armoede. Uw vader had geen vaste baan en deed wat hij kon om in levensonderhoud te voorzien voor zijn gezin. Voor eten waren jullie soms afhankelijk van andere mensen (NPO p.11). Ook verhuisde u van Nairobi naar Wajir Bor wegens financiële moeilijkheden en moest u in Wajir Bor blijven wonen vanwege financiële moeilijkheden. U kon volgens u ook niet van Wajir Bor terugkeren naar de plaats waar u tot uw 25e levensjaar heeft gewoond, Bissil, omdat u daar geen financiële mogelijkheden heeft (NPO p.19, p.25, p.40-41).

Er zijn echter een aantal opmerkelijke zaken in uw relaas terug te vinden over dit voorgewende profiel, ondanks uw veelvuldig ontwijken van de vragen. Zo moest de protection officer u meermaals de vraag stellen wáár u naar school bent geweest en u slaagt er in om ondanks het herhalen van de vraag er nog altijd geen beter antwoord op te geven dan "dichtbij Nairobi" (NPO p.12). Uiteindelijk blijkt dat u naar een privé-school bent geweest en dat u er op kostschool zat (NPO p.12). De school waar u naar toe ging, "Star Sheikh", maakt deel uit van een groep privéscholen welke niet gratis zijn (zie ook informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat uw ouders ondanks de armoede binnen het gezin ervoor kozen om u naar een dergelijke school op 80 kilometer afstand te laten gaan wanneer er ook primair en secundair onderwijs in Bissil en omgeving te vinden is, is verwonderlijk. U gaf als uitleg hiervoor dat de school door iemand werd betaald, maar u kan alleen zeggen dat deze persoon A. heette en dat uw ouders hem gevraagd zouden hebben om de school voor u te betalen (NPO p.14). Uit de COI blijkt dat 30% van de inwoners van Kajiado county analfabeet is, wat het dan wel zeer opmerkelijk maakt dat u als dochter van een familie zonder bestaansmiddelen van dergelijk privé-onderwijs heeft kunnen genieten (zie ook nieuwsartikelen, blauwe map, administratief dossier) zonder dat u daar meer details over kan geven.

Binnen uw voorgewende profiel is het verder opmerkelijk dat u tot aan uw 31e levensjaar nooit heeft gewerkt.

Zo verklaart u nooit te hebben gewerkt, ook al had u een schooldiploma en ook al bleef u thuis wonen totdat u op uw 25e jaar trouwde en verhuisde naar Nairobi (NPO p.14). Maar ook daarna werkte u niet (NPO p.14). De enige job die u verklaart te hebben gehad in uw land van herkomst, is de verkoop van kleding in Wajir (NPO p.17), wat in Keniaanse context toch wel heel bijzonder is en wat vraagtekens doet plaatsen bij uw voorgewende profiel van iemand die in armoede leefde en nog altijd leeft.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt bovendien aangetast door uw vreemde verklaringen omtrent uw paspoort. Want ondanks dat u geen werk had en u beweert altijd in financieel moeilijke situaties te hebben gezeten, vroeg u in 2007 wél voor het eerst een paspoort aan. Een paspoort welke u bovendien in 2017 én in 2020 - zo verklaart u zelf- heeft vernieuwd (NPO p.29-30). Voor iemand die in armoede zegt te leven en daardoor geen andere keuze zegt te hebben dan bij haar moeder in te trekken in een onveilig Al-Shabaab gebied op het platteland van Wajir county (NPO p.15-16), is het bijzonder opmerkelijk dat diegene geld investeert in het up-to-date houden van haar reisdocument. Nog opmerkelijker is uw verklaring dat u in 2007

een paspoort aanvraagt omdat uw moeder plannen had op Hadj, de pelgrimstocht naar Mekka te gaan. Op de vraag wie dat dan zou betalen, gezien uw familie soms zelfs geen geld had om eten te kopen, antwoordt u dat een "heel speciaal iemand" dat voor uw moeder zou betalen. Uiteindelijk zou uw moeder pas in 2015 naar Mekka zijn gegaan, wat nog altijd niet de noodzaak verklaart dat u in 2007 een paspoort diende aan te vragen noch waarom u deze vervolgens nog tweemaal vernieuwde (NPO p.29-30).

Wat uw profiel van een in armoede levende alleenstaande moeder echter ondermijnt, is het feit dat u, al dan niet schoorvoetend, toegeeft dat u vóór uw vertrek uit Kenya in februari 2024, reeds driemaal eerder heeft geprobeerd het land te verlaten. Zo verklaart u namelijk bij de Duitse, de Spaanse en de Griekse ambassade reeds een visum te hebben aangevraagd. Bij de Spaanse en Griekse ambassade zou u dit geprobeerd hebben in 2010 en/of 2011 (NPO p.28). Bij de Duitse ambassade zou u dat in 2013 gedaan hebben vanwege problemen met uw man (NPO p.27), maar u zou ook al in 2010 van hem gescheiden zijn (zie ook voorgelegde echtscheidingsattest, groene map, administratief dossier) welke uw aangegeven reden om naar Duitsland te willen reizen onderuit haalt. Het Commissariaat-generaal is van mening dat het in het bezit hebben van paspoorten en het plannen om naar Europa te reizen niet verenigbaar is met het beeld dat u van uzelf schetst als arme, alleenstaande vrouw zonder enige vorm van financiële mogelijkheden.

Dit doet dan ook vermoeden dat u moedwillig de Belgische autoriteiten wil misleiden door uzelf een laag, kwetsbaar profiel aan te meten van alleenstaande moeder zonder financiële middelen, opdat de Commissarisgeneraal rekening zou houden met uw specifieke profiel bij de beoordeling van uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze constatering doet dan ook reeds de nodige vragen rijzen bij uw algemene geloofwaardigheid.

Zoals supra gezegd hecht het Commissariaat-generaal ook géén geloof aan uw jarenlange verblijf in Wajir Bor in Wajir county.

Ten eerste is uw geografische kennis van de regio waarvan u beweert 10 jaar te hebben verbleven en waar uw vrees voor Al-Shabaab zijn oorsprong zou hebben zéér beperkt.

Wanneer de protection officer u vraagt naar de plaatsen die dichtbij Wajir Bor liggen, noemt u namelijk als enige dat men ten oosten van Wajir Bor Somalië kan vinden (NPO p.23). Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt de protection officer u opnieuw naar de dorpen die vlakbij Wajir Bor liggen en na enig ontwijken van de vraag antwoordt u: "Mandera" (NPO p.26). De protection officer vraagt u vervolgens of u nog meer dorpen kent die dichtbij Wajir Bor liggen, en dan noemt u naast Mandera ook nog El Wak en Rabu. Bij deze laatste plaatsnaam corrigeert u zichzelf bovendien en verklaart u dat het wordt geschreven als Ramo (NPO p.26). Het is op zijn minst opvallend te noemen dat u op deze vraag énkél drie plaatsen uit county Mandera noemt, eens te meer omdat dit plaatsen zijn waarvan de meest dichtbij zijnde plaats -te weten El Wak- nog altijd op ruim 150 kilometer van Wajir Bor ligt (zie ook landkaarten, blauwe map, administratief dossier).

Dorpen die effectief op korte afstand van Wajir Bor liggen, welke terug te vinden zijn op onder andere (<https://en-gb.topographic-map.com/place-kjf157/Wajir-County/>) en welke de protection officer u tijdens het persoonlijk onderhoud aanreikt, kent u dan zogezegd wel, maar u komt telkens niet verder dan te stellen dat het in Wajir Bor is zonder uitleggen in welke richting deze dorpen zouden liggen (NPO p.47-48).

Alhoewel ze onder Wajir Bor zouden vallen, zouden ze volgens u dan niet veel later toch verschillende dorpen zijn van Wajir Bor (NPO p.48). Het is in ieder geval vreemd vast te stellen dat u enkele steden kan geven op ruime afstand van Wajir Bor — wanneer gevraagd wordt plaatsen in de buurt te geven — en dat u bij dorpen die veel dichterbij liggen enkel het vage antwoord kan geven dat deze plaatsen in Wajir Bor liggen.

En ondanks dat u voor uw werkzaamheden in kleinschalige handel van kleding in Wajir Bor gedurende 10 jaar maandelijks van uw beweerde dorp van herkomst naar Wajir stad reisde om inkopen te doen (NPO p.19) en ondanks dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich afspeelden op diezelfde weg (NPO p.21, p.36), toch kan u niet zeggen door welke plaatsen men komt als men tussen Wajir stad en Wajir Bor reist (NPO p.38). U kan zelfs niet aangeven in welke dorpen u uw aankopen ging doen wanneer de protection officer u dit specifiek vraagt. Uw verschoningsgrond voor deze lacune in kennis van uw beweerde regio van herkomst is bovendien allesbehalve geloofwaardig. U verklaarde namelijk dat "u het niet weet, omdat u normaalgesproken in de auto sliep"(NPO p.38).

De afstand van uw dorp Wajir Bor en de Somalische grens schat u ook verkeerd in. Zo verklaart u namelijk aanvankelijk dat het 150 kilometer is (NPO p.23). Wanneer de protection officer u vraagt hoe u dat weet, zwakt u uw pronte antwoord af door te zeggen dat u weet dat het dichtbij is, maar dat u het niet zeker weet omdat u er nooit bent geweest (NPO p.23). Daar bovenop is ook uw kennis van de wegen in Wajir Bor gebrekkig. Zo kan u maar één weg noemen, Konton Road, wat inderdaad de weg is van Wajir stad naar Wajir Bor. De weg Bardere die parallel loopt noemt u echter niet, net zo min als de weg Bardere-Wajir die

begint in het centrum van het dorp, de plaats waar u beweerde te wonen (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het niet kennen van de wegen die door uw dorp lopen, het niet kunnen noemen van plaatsen die dichtbij uw dorp liggen, maar het juist noemen van grotere plaatsen die veel verder liggen zijn niet de enige hiaten in uw kennis van het leven in Wajir Bor. Zo legt u ook bijzonder opmerkelijke verklaringen af over de klimatologische omstandigheden in Wajir Bor.

U zegt namelijk dat er in Wajir Bor maar één seizoen is, namelijk het droge seizoen en er zouden volgens u geen regenseizoenen zijn. Sterker nog, het zou maar één keer per jaar regenen. Ook wanneer de protection officer u vraagt om de verklaring te bevestigen, zegt u "Of zelfs maar één keer per twee jaar" (NPO p.32). Uit de COI (zie ook Landeninformatie, blauwe map, administratief dossier, als ook ter illustratie en voorbeeld van het jaar 2023: <https://weatherspark.com/h/y/148766/2023/Historical-Weather-during-2023-at-Wajir-Kenya#Figures-ObservedWeather>) blijkt echter dat er jaarlijks twee regenseizoenen zijn in Wajir county, te weten één in de maanden april-mei en één in de maanden oktober-november.

Ook wanneer de protection officer u vraagt naar wat men kan vinden in uw dorp Wajir Bor, slaat u de plank mis. U verklaart dat er een basisschool is, een secundaire school, een gezondheidscentrum en een politiepost. Informatie die effectief juist is. U weet deze belangrijke gebouwen in uw dorp, waar u naar eigen zeggen 10 jaar in het centrum heeft gewoond en waar u naar de omliggende dorpen ging om kleding te verkopen, echter niet juist te lokaliseren. Zo zegt u namelijk dat de politiepost en de basisschool in het noorden van Wajir Bor te vinden zijn (NPO p.36). De politiepost bevindt zich echter in het centrum van het dorp en de basisschool bevindt eveneens in het centrum, zij het wat meer naar het zuiden (zie ook een afdruk van Openstreet Maps, toegevoegd aan de blauwe map, administratief dossier). Gezien u beweert met uw inmiddels bijna 15 jarige zoon gedurende 10 jaar in Wajir Bor te hebben gewoond, is het zeer opmerkelijk dat u de locatie van de school in het dorp niet juist weet te geven.

Tijdens het persoonlijk onderhoud liet de protection officer u bovendien een foto zien van een politiepost in Wajir stad, maar u beweert dat deze politiepost zich in Wajir Bor zou bevinden (NPO p.43). Wanneer de protection officer u op de foto het gebouw naast het politiekantoor aanwijst, antwoordt u abusievelijk dat dat gebouw de basisschool in Wajir Bor is welke u eerder genoemd heeft (NPO p.44). Het aangewezen gebouw is echter de gevangenis van Wajir, welke zich net als de politiepost op de foto bevindt in het centrum van de stad Wajir (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Gezien u aangeeft in Wajir Bor en in de omliggende dorpen uw kleding aan de man te hebben gebracht (NPO p.17, p.37), is uw gebrekkige kennis over Wajir Bor en de directe omgeving van het dorp des te meer een tekenend voorbeeld van uw ongeloofwaardige jarenlange verblijf in Wajir Bor. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat de hiaten in uw kennis van het dorp uw jarenlange verblijf in en dus herkomst van Wajir Bor ondermijnen.

Ook uw verklaringen over Al-Shabaab in (de regio van) Wajir Bor zijn weinig geloofwaardig door de algemeenheden en het zeer oppervlakkige karakter ervan.

Zo ontweek u ten eerste de vraag sinds wanneer Al-Shabaab in Wajir Bor zou zijn maar liefst drie keer, om dan vervolgens pas na de vierde keer de vraag gesteld te hebben gekregen enkel "sinds heel lang" te antwoorden (NPO p.20). Ook verklaart u dat Al-Shabaab reeds in Wajir Bor aanwezig was en de mensen er terroriseerden op het moment dat u in Nairobi besloot in het dorp Wajir Bor te gaan wonen (NPO p.25). Daar gelaten dat het op zijn minst een vreemd besluit is om naar een onveilig gebied te verhuizen, eens te meer is dit bevreemdend omdat de politie -zo door u verklaard- al waarschuwingen over Wajir Bor zou hebben verspreid (NPO p.25). Wanneer de protection officer u dan vroeg welke waarschuwing de politie gaf en waarvoor de waarschuwing was, antwoordt u -wederom zeer oppervlakkig-: "Pas op! Let goed op! Pas op voor Al Shabaab!" (NPO p.25).

Ook wat u dan wél weet over Al-Shabaab is oppervlakkig en absoluut niet doorleefd te noemen. Zo vertelt u dat u weet dat het dorp onder controle van Al-Shabaab was, omdat ze soms naar het dorp kwamen. Ze kwamen wel enkel 's nachts en ze zouden gemaskerd zijn (NPO p.20). Verder zou Al-Shabaab ook de vrouwen en kinderen weghalen, maar vooral de jongens (NPO p.19). Maar op de vraag welke regels Al-Shabaab oplegt aan de inwoners van Wajir Bor en of er zaken en dingen waren die de mensen van Wajir Bor van Al-Shabaab moesten doen, antwoordt u dat u het niet weet (NPO p.42). Uw verklaringen getuigen derhalve allerm minst van het leven in een dorp dat op slechts 50 kilometer van de Somalische grens te vinden is en waar u beweert dat Al-Shabaab zelfs de controle heeft (NPO p.20).

Uw aangehaalde vrees voor en vervolgingsfeiten door Al-Shabaab overtuigen evenmin van een werkelijk leven in Wajir Bor.

Zo zou u pas na 10 jaar voor de eerste keer een probleem hebben gehad met Al-Shabaab. Dit incident vond plaats toen u samen met uw moeder en zoon onderweg was naar huis vanuit Wajir . Op een niet nader genoemde plaats op de weg tussen Wajir stad en Wajir Bor wordt de bus waarin u zich verplaatst tegengehouden door Al-Shabaab, iedereen wordt gecontroleerd en moet al zijn eigendommen afgeven. U keert na het incident niet terug naar huis, maar u besluit terug te keren naar Wajir, waar u aangifte gaat doen bij de politie van het incident (NPO p.22, p. 36).

Het feit dat u met de politie gepraat zou hebben over wat er onderweg gebeurd was, zou maken dat u het land zou moeten hebben ontvluchten, want "je weet niet met wie je praat" (NPO p.36) en de politie zou informatie kunnen doorgeven aan Al-Shabaab over u. Op de vraag hoe u dat weet, antwoordt u dat u dat "van mensen" zou hebben gehoord (NPO p.46), maar Al-Shabaab zou naar u op zoek zijn en zou u doden wanneer ze u zouden vinden (NPO p.40-41).

Op de vraag waarom Al-Shabaab, zelfs in de hoofdstad Nairobi, naar Ci op zoek zou gaan en waarom deze stad niet veilig voor u zou zijn -u woonde er immers bijna een halfjaar zonder dat er iets gebeurd is en ook uw familieleden hebben sinds uw vertrek geen problemen gekend- antwoordt u enkel dat dit komt omdat u de politie informatie heeft gegeven (NPO p.35, p.41).

Voor iemand die beweert te weten dat het doen van een aangifte tegen Al-Shabaab gevaarlijk is en die bovendien zagezegd al 10 jaar woonachtig is in een gebied waar Al-Shabaab aanwezig is, is het bijzonder opmerkelijk dat u aangifte zou gaan doen, vooral omdat u niet eens weet wie die Al-Shabaab leden dan zouden zijn geweest (NPO p.36).

De oppervlakkige kennis van en over het leven in een dorp aan de grens met Somalië en in de nabijheid van Al-Shabaab onderstreept eens te meer de conclusie van het Commissariaat-generaal dat uw jarenlange verblijf in Wajir-Bor niet geloofwaardig is.

Nochtans is Al-Shabaab effectief actief in het Keniaanse grensgebied met Somalië, dit echter voornamelijk in de counties Lamu en Mandera. In Mandera zouden zo 60% van de aanvallen door Al-Shabaab plaatsvinden en deze zouden vooral gericht zijn op de Keniaanse veiligheidsdiensten. Daarnaast probeert Al-Shabaab de lokale inwoners van de grensstreken juist voor zich te winnen, om zo meer uitvalplaatsen en schuilplekken te creëren voor hun militieleden (zie ook toegevoegde ACLED rapporten, blauwe map, administratief dossier). De Commissaris-generaal vraagt zich bovendien af wat de reden is dat u, ondanks dat u aangeeft dat het Somali uw belangrijkste taal is en ondank dat u verklaart de laatste 10 jaar voor uw vertrek uit Kenya in Wajir Bor te hebben verbleven, dan toch ervoor kiest om uw vluchtrelaas en alle gesprekken met de Belgische (asiel)autoriteiten in het Engels en niet in het Somali te voeren. U vroeg na uw interview met DVZ zelfs specifiek om een tolk Swahili, om het verzoek later vlak voor het persoonlijk onderhoud weer in te trekken.

De protection officer vroeg u aan het begin van het persoonlijk onderhoud specifiek naar de reden waarom u uw verzoek om een tolk Swahili had ingetrokken, daar u het recht heeft om te spreken in de taal waarin u zich het beste kan uitdrukken. Dit zou immers ook een tolk Somali geweest mogen zijn, zo oppert de protection officer u tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaart dan dat u de tolk Swahili vroeg, omdat u denkt dat er wat woorden zijn die u beter weet in het Swahili en dat u niet alle woorden weet in het Engels (NPO p.4). U zegt óók dat uw Swahili beter is dan het Somali, wat het Commissariaat-generaal dan ook weer verwondert, gezien uw beweerde "jarenlange verblijf in Wajir Bor" als ook omdat u met uw familie in het Somali zou communiceren (NPO p.3-4). Uw daarop volgende antwoorden zijn op zijn minst opmerkelijk te noemen, want u verklaart dat het Somali uw belangrijkste taal is, maar óók dat uw Somali goed is, "maar niet zo goed" (NPO p.4). Wat dan nog altijd niet verklaart waarom u steeds in het Engels wenst te spreken en wat maakt dat de Commissaris-generaal nog meer vraagtekens zet bij uw daadwerkelijk verblijf in Wajir Bor.

Tot slot wijst het Commissariaat-generaal erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een authentiek Keniaans paspoort uitgegeven op 17 februari 2020. In dat paspoort staat uw woonplaats vermeld, te weten Bissel. De door u aangehaalde verschoningsgrond voor de vermelding van uw woonplaats Bissel in uw paspoort, te weten dat u nooit uw adres heeft veranderd op uw identiteitskaart, is weinig geloofwaardig gezien uw bewering 10 jaar in Wajir Bor te hebben gewoond. Bovendien spreekt, mocht het Commissariaat-generaal waarde hechten aan dit voorgelegde document, het door u zélf voorgelegde document van uw kiesnummer in Wajir dit geheel tegen (zie ook voorgelegde documenten, n° 5, groene map, administratief dossier). Het Commissariaat-generaal acht het namelijk niet waarschijnlijk dat de Keniaanse overheid een kiesnummer zou verstrekken voor county Wajir aan een inwoner van een andere county, in uw geval, county Kajiado.

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat het gebrek aan doorleefde verklaringen, de hiaten in uw geografische kennis van Wajir Bor en de regio, uw keuze voor het Engels

*boven dat van uw belangrijkste taal het Somali en de informatie afgeleid uit uw authentiek Keniaans paspoort uw beweerde herkomst uit de streek Wajir Bor volledig ondermijnen.*

*Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst uit Wajir Bor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas —de vrees voor vervolging door Al-Shabaab— dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Wajir Bor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.*

*Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Tot slot wijst het Commissariaat-generaal u erop dat u jarenlang heeft verbleven in Nairobi, namelijk van 2007 tot 2013 en van 2023 tot 2024, zonder dat u daar daadwerkelijk problemen heeft ondervonden die mogelijkerwijs zouden vallen binnen de criteria van de Conventie Genève, te weten de asielmotieven die een link hebben ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep (NPO p.35, p.52).*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Wajir Bor gelegen in de county Wajir in Kenia. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit deze regio kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

## **B. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”*

## **2. De rechtspleging**

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

## **3. Over de gegrondheid van het beroep**

### **3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.**

Verzoekster wordt nog steeds vastgehouden in het Transitcentrum Caricole, een specifieke locatie die wordt beschouwd als een plaats aan de grens. De commissaris-generaal heeft zijn beslissing genomen vier weken nadat verzoekster haar asielaanvraag heeft ingediend. Hieruit volgt dat het betwiste besluit buiten de



wettelijke termijn van vier weken is genomen, terwijl verzoekster nog steeds wordt vastgehouden op een specifieke locatie die wordt beschouwd als een plaats aan de grens. Bovendien heeft de commissaris-generaal een beslissing genomen over de inhoud, zonder aan te tonen dat de situatie van verzoekster onder één van de gevallen valt zoals bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Daarom moet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal een substantiële onregelmatigheid heeft begaan die de Raad niet kan herstellen, en dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

Verzoekster voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM. Er had een analyse moeten worden uitgevoerd van het risico op vervolging waaraan verzoekster zou kunnen worden blootgesteld bij terugkeer naar Wajir Bor.

Het niet vermelden van haar aanvraag voor een Canadees visum en het feit dat ze er volgens de commissaris-generaal welgesteld uitziet, is niet relevant om verzoeksters afkomst te bepalen. Verder is het niet relevant om de bewering van verzoekster over haar afkomst te weerleggen door te wijzen op het feit dat ze bepaalde centrale locaties in Wajir Bor niet correct kan situeren volgens een correct gebruik van de windrichtingen. De commissaris-generaal had rekening moeten houden met de vaardigheden van verzoekster wat betreft haar gevoel voor richting. Verzoekster herhaalt de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en volhardt dat er wel geloof moet worden gehecht aan haar herkomst uit Wajir Bor.

Verzoekster brengt landeninformatie aan die de aanwezigheid van Al Shabaab in Wajir Bor bevestigt, alsook een krantenartikel waarin een vergelijkbaar incident in Wajir Bor met een bus wordt gemeld.

Met deze landeninformatie in gedachten lijkt het waarschijnlijk dat verzoekster uit Wajir Bor komt en dat zij het genoemde geweld door Al Shabaab heeft meegemaakt. De commissaris-generaal heeft zich beperkt tot het aanvoeren van verschillende redenen om de werkelijke herkomst van verzoekster uit Wajir Bor niet te erkennen, waardoor zij een analyse van het risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens heeft vermeden. Verder moest de commissaris-generaal verzoekster het voordeel van de twijfel geven, ook al heeft ze niet veel details verstrekt met betrekking tot de kwesties van geolocatie.

Verzoekster heeft zeer overtuigend bewijs geleverd van haar herkomst, zoals een attest van deelname aan de verkiezingen in Wajir Bor.

De bestreden beslissing dient op zijn minst te worden vernietigd zodat aanvullende onderzoeksmethoden kunnen worden uitgevoerd door de commissaris-generaal.

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de beslissing tot vasthouden in welbepaalde plaats van 19 maart 2024 in toepassing van artikel 74/6 van de Vreemdelingenwet (stuk 2).

3.1.2. In een nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegrond middel werd aangevoerd.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient verder te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit grondrecht moet ongetwijfeld worden geëerbiedigd, maar in het kader van het op het voorliggende beroep te geven antwoord voegt het verder niets specifiek toe.

3.3. Over de toepassing van de grensprocedure en de versnelde procedure

De bestreden beslissing expliciteert op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming wordt behandeld via de versnelde procedure, dient de Raad op te merken dat in de bestreden beslissing als volgt kan worden gelezen: *“Uit het in uw dossier terug te vinden besluit tot vasthouding (in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), dd. 20 februari 2024, blijkt dat u zich aan de grens aanbood om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dat u een geldig reisdocument had, maar dit zonder geldig Schengenvisum.*

*Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over wat nu precies uiteindelijk uw werkelijke reisdoel en eindbestemming was. Bij de Belgische grensautoriteiten verklaarde u op 20 februari 2024 dat het nooit uw bedoeling was om naar Canada te reizen en dat u naar België was gereisd om asiel aan te vragen. Op 23 februari 2024 antwoordde u op vraag 28 van DVZ dat u enkel op weg was naar Canada om daar asiel aan te gaan vragen én u verklaarde tegengehouden te zijn door “de Canadezen” bij het aan boord willen gaan van het vliegtuig (Verklaring betreffende procedure dd. 23.02.2024, administratief dossier, vraag 28).*

*Uit het eerder genoemde grensverslag blijkt echter dat u reeds eerder in het Schengengebied bent geweest als ook dat u zich de dag ervoor, te weten op 19 februari, niet had aangeboden bij Air Canada voor uw aansluitende vlucht naar Canada. De Canadese asielautoriteiten informeerden België bovendien van het feit dat zij u reeds op 15 november 2023 hadden verwittigd dat het aan u uitgereikte V-1 visum geannuleerd was.*

*Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u dit inderdaad reeds wist vóór vertrek uit Kenia (NPO p.50). Uw vliegticket kocht u echter pas aan op 15 februari 2024 (zie ook kopie vliegtuigticket, bundel Grensverslag, blauwe map, administratief dossier), dus u wist reeds bij vertrek uit Nairobi, Kenia op 19 februari 2024 dat u géén toegang zou hebben tot het Canadese grondgebied.*

*Het feit dat u ondanks dat u wist dat u geen geldig visum had toch afreisde naar Canada geeft aan dat u bewust informatie heeft achtergehouden voor de Belgische autoriteiten en geen duidelijkheid verschafte over uw werkelijke reisdoel en eindbestemming. U trachtte bijgevolg België binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden waarop de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 februari 2024 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats nam.*

*Het gegeven dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief, dat u -ondanks dat u ervan op de hoogte was dat de Canadese autoriteiten uw V-1 visum hadden geannuleerd- toch besloot uit Kenia te vertrekken, dat u na uw aankomst op de luchthaven in België een volledige dag heeft gewacht alvorens zich aan te melden bij de grensautoriteiten, als ook het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigt dat een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”*

Waar verzoekster stelt dat de bestreden beslissing buiten de wettelijke termijn van vier weken is genomen terwijl zij nog steeds wordt vastgehouden op een specifieke locatie die wordt beschouwd als een plaats aan de grens, en stelt dat een substantiële onregelmatigheid is begaan waardoor de bestreden beslissing dient te worden vernietigd, wijst de Raad erop dat verzoekster hiermee niet aantoonde welk belang zij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van de toepassing van de versnelde procedure conform artikel 57/6/1, § 1, c), van de Vreemdelingenwet. In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld *“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.”* (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111). De behandeling volgens de versnelde procedure geschiedt derhalve met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Het Commissariaat-generaal organiseerde op 14 maart 2024 een persoonlijk onderhoud via videoconferentie, waarbij verzoekster werd bijgestaan door een tolk en waarbij haar advocaat aanwezig was. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen.

Eenzijds verwijst het verzoekschrift naar de vasthouding van verzoekster op een aan de grens gelegen plaats, anderzijds wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing niet binnen een door de wet voorgeschreven termijn werd genomen. Bijgevolg wordt aan de Raad gevraagd om vast te stellen dat een substantiële onregelmatigheid werd begaan die hij niet kan herstellen, om dan de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing terecht verwijst naar de situatie voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet, nu verzoekster de autoriteiten heeft misleid door omtrent haar identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden.

Ter terechtzitting enerzijds gevraagd naar welk rechtsherstel omwille van een schending van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet mogelijk is bij een vernietiging van de bestreden beslissing, gedraagt verzoeksters advocaat zich naar de wijsheid van de Raad.

Deze vraag dringt zich op, omdat de Raad geen rechtsmacht heeft wat de vasthouding van verzoekster betreft (artikel 71 van de Vreemdelingenwet). Wat het vasthouden van de verzoeker om internationale bescherming betreft, oordeelde het Grondwettelijk Hof dat artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet de artikelen 10, 11 en 12 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 43, lid 2, van de Richtlijn 2013/32/EU schendt door het vaststellen van het aanvangspunt van de beslissingstermijn van vier weken op de ontvangst, door de commissaris-generaal, van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden (GWH 25 februari 2021, nr. 2021/23, punt B.125.1-B125.5; BS 20 april 2021).

Daarnaast wordt bevestigd dat de commissaris-generaal alleen een beslissing neemt over het verzoek om internationale bescherming, geen beslissing over de vasthouding (*Ibid.*, punt 123.2). Het Hof stelde ook: *“Ten slotte maakt artikel 71 van de wet van 15 december 1980 het de vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 van dezelfde wet wordt vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, mogelijk om tegen de ten aanzien van hem genomen maatregel tot opsluiting, een beroep in te stellen voor de raadkamer van de territoriaal bevoegde correctionele rechtbank.*

*Uit het voorgaande vloeit voort dat het recht van de betrokken vreemdelingen op toegang tot een rechter, zoals het door de in het middel aangehaalde bepalingen wordt gewaarborgd, niet wordt geschonden.”* (Zie ook punt B.126-B.130.3 wat de wijziging van de omstandigheden betreft die de vasthouding verantwoorden.) Ook het Hof van Justitie heeft zich reeds meermaals uitgesproken over de geldigheid van de redenen voor bewaring van een verzoeker om internationale bescherming, waarvan de reikwijdte gezien haar context strikt is omkaderd (zie bijvoorbeeld HvJ 14 mei 2020, C-924/19 PPU en C-925/19 PPU; HvJ 14 september 2017, nr. C-18/16; HvJ 15 februari 2016, nr. C-601/15).

Ter terechtzitting anderzijds gevraagd of in de voorliggende zaak andere procedurele rechten die van essentieel belang zijn worden geschonden, verwijst de advocaat van verzoekster naar het verzoekschrift.

Deze vraag dringt zich ook op, omdat de bestreden beslissing weliswaar werd genomen in strijd met de beslissingstermijn van vier weken, zoals bepaald in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, maar de onregelmatigheid verder geen invloed heeft op de afloop van de procedure, noch een essentieel belang verleent aan de procedure (cfr. HvJ 16 juli 2020, nr. C-517/17, punt 70). Bovendien is het in het belang van zowel de lidstaten als de personen die om internationale bescherming verzoeken dat zo spoedig mogelijk een beslissing wordt genomen inzake verzoeken om internationale bescherming, onverminderd het uitvoeren van een behoorlijke en volledige behandeling (Overweging 18 van de Richtlijn 2013/32/EU). *“Ofschoon richtlijn 2013/32 niet tot doel heeft een gemeenschappelijke norm in te voeren met betrekking tot de bevoegdheid om na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming een nieuwe beslissing vast te stellen, blijkt bijgevolg niettemin uit haar doelstelling om te zorgen voor een zo snel mogelijke behandeling van dergelijke verzoeken, uit de verplichting om een nuttig effect van artikel 46, lid 3, te garanderen, en uit de uit artikel 47 van het Handvest voortvloeiende noodzaak om de doeltreffendheid van het beroep te verzekeren, dat elke door die richtlijn gebonden lidstaat zijn nationale wetgeving aldus moet inrichten dat, na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing en in geval van terugverwijzing van het dossier naar het semi-rechterlijke of administratieve orgaan als bedoeld in artikel 2, onder f), van deze richtlijn, binnen een korte termijn een nieuwe beslissing wordt vastgesteld die in overeenstemming is met de beoordeling in het vonnis waarbij nietigverklaring is uitgesproken.”* (HvJ 25 juli 2018, nr. C-585/16, punt 148). Het is echter onmogelijk dat, na de vernietiging van de bestreden beslissing, de commissaris-generaal in voorliggende zaak alsnog overgaat tot het nemen van een beslissing binnen de termijn bedoeld in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad concludeert dat verzoekster niet aantoont welk belang zij heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, omwille van het overschrijden van de termijn van vier weken, zoals voorzien in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoekster haar afkomst uit Wajir Bor niet aannemelijk maakt, niet in een ander daglicht stelt. De Raad

treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

*“Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw jarenlange verblijf in Wajir Bor in Wajir county, Kenia. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.*

*In casu en zoals infra uiteengezet kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw jarenlange verblijf in het dorp Wajir Bor in Wajir county, en daarmee eveneens niet aan de vrees die u zou hebben voor Al-Shabaab omdat deze samenhangt met uw verblijf aldaar.*

*Als eerste heeft de Commissaris-generaal twijfels over de waarachtigheid van uw voorgewende profiel. Zo stelt u zich voor als een alleenstaande moeder van Somali etnische afkomst die altijd armoede heeft gekend. U bent opgegroeid in Bissil, op het platteland in Kajiado county, maar u woonde jarenlang in Nairobi en Wajir Bor. U heeft uw middelbare school afgemaakt en een diploma behaald, maar u heeft nooit gewerkt, op een kleine handel in kleding in Wajir Bor na. Uw leven was volgens u een aaneenschakeling van moeilijke momenten door economische malaise. Zo verklaart u uit een familie zonder financiële middelen te komen en dat u opgroeide in (extreme) armoede. Uw vader had geen vaste baan en deed wat hij kon om in levensonderhoud te voorzien voor zijn gezin. Voor eten waren jullie soms afhankelijk van andere mensen (NPO p.11). Ook verhuisde u van Nairobi naar Wajir Bor wegens financiële moeilijkheden en moest u in Wajir Bor blijven wonen vanwege financiële moeilijkheden. U kon volgens u ook niet van Wajir Bor terugkeren naar de plaats waar u tot uw 25e levensjaar heeft gewoond, Bissil, omdat u daar geen financiële mogelijkheden heeft (NPO p.19, p.25, p.40-41).*

*Er zijn echter een aantal opmerkelijke zaken in uw relaas terug te vinden over dit voorgewende profiel, ondanks uw veelvuldig ontwijken van de vragen. Zo moest de protection officer u meermaals de vraag stellen wáár u naar school bent geweest en u slaagt er in om ondanks het herhalen van de vraag er nog altijd geen beter antwoord op te geven dan "dichtbij Nairobi" (NPO p.12). Uiteindelijk blijkt dat u naar een privé-school bent geweest en dat u er op kostschool zat (NPO p.12). De school waar u naar toe ging, "Star Sheikh", maakt deel uit van een groep privéscholen welke niet gratis zijn (zie ook informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat uw ouders ondanks de armoede binnen het gezin ervoor kozen om u naar een dergelijke school op 80 kilometer afstand te laten gaan wanneer er ook primair en secundair onderwijs in Bissil en omgeving te vinden is, is verwonderlijk. U gaf als uitleg hiervoor dat de school door iemand werd betaald, maar u kan alleen zeggen dat deze persoon A. heette en dat uw ouders hem gevraagd zouden hebben om de school voor u te betalen (NPO p.14). Uit de COI blijkt dat 30% van de inwoners van Kajiado county analfabeet is, wat het dan wel zeer opmerkelijk maakt dat u als dochter van een familie zonder bestaansmiddelen van dergelijk privé-onderwijs heeft kunnen genieten (zie ook nieuwsartikelen, blauwe map, administratief dossier) zonder dat u daar meer details over kan geven.*

*Binnen uw voorgewende profiel is het verder opmerkelijk dat u tot aan uw 31e levensjaar nooit heeft gewerkt. Zo verklaart u nooit te hebben gewerkt, ook al had u een schooldiploma en ook al bleef u thuis wonen totdat u op uw 25e jaar trouwde en verhuisde naar Nairobi (NPO p.14). Maar ook daarna werkte u niet (NPO p.14). De enige job die u verklaart te hebben gehad in uw land van herkomst, is de verkoop van kleding in Wajir (NPO p.17), wat in Keniaanse context toch wel heel bijzonder is en wat vraagtekens doet plaatsen bij uw voorgewende profiel van iemand die in armoede leefde en nog altijd leeft.*

*Uw algemene geloofwaardigheid wordt bovendien aangetast door uw vreemde verklaringen omtrent uw paspoort. Want ondanks dat u geen werk had en u beweert altijd in financieel moeilijke situaties te hebben gezeten, vroeg u in 2007 wél voor het eerst een paspoort aan. Een paspoort welke u bovendien in 2017 én in 2020 - zo verklaart u zélf- heeft vernieuwd (NPO p.29-30). Voor iemand die in armoede zegt te leven en daardoor geen andere keuze zegt te hebben dan bij haar moeder in te trekken in een onveilig Al-Shabaab gebied op het platteland van Wajir county (NPO p.15-16), is het bijzonder opmerkelijk dat diegene geld investeert in het up-to-date houden van haar reisdocument. Nog opmerkelijker is uw verklaring dat u in 2007 een paspoort aanvraagt omdat uw moeder plannen had op Hadj, de pelgrimstocht naar Mekka te gaan. Op de vraag wie dat dan zou betalen, gezien uw familie soms zelfs geen geld had om eten te kopen, antwoordt u dat een "heel speciaal iemand" dat voor uw moeder zou betalen. Uiteindelijk zou uw moeder pas in 2015 naar Mekka zijn gegaan, wat nog altijd niet de noodzaak verklaart dat u in 2007 een paspoort diende aan te vragen noch waarom u deze vervolgens nog tweemaal vernieuwde (NPO p.29-30).*

Wat uw profiel van een in armoede levende alleenstaande moeder echter ondermijnt, is het feit dat u, al dan niet schoorvoetend, toegeeft dat u vóór uw vertrek uit Kenya in februari 2024, reeds driemaal eerder heeft geprobeerd het land te verlaten. Zo verklaart u namelijk bij de Duitse, de Spaanse en de Griekse ambassade reeds een visum te hebben aangevraagd.

Bij de Spaanse en Griekse ambassade zou u dit geprobeerd hebben in 2010 en/of 2011 (NPO p.28). Bij de Duitse ambassade zou u dat in 2013 gedaan hebben vanwege problemen met uw man (NPO p.27), maar u zou ook al in 2010 van hem gescheiden zijn (zie ook voorgelegde echtscheidingsattest, groene map, administratief dossier) welke uw aangegeven reden om naar Duitsland te willen reizen onderuit haalt.

Het Commissariaat-generaal is van mening dat het in het bezit hebben van paspoorten en het plannen om naar Europa te reizen niet verenigbaar is met het beeld dat u van uzelf schetst als arme, alleenstaande vrouw zonder enige vorm van financiële mogelijkheden.

Dit doet dan ook vermoeden dat u moedwillig de Belgische autoriteiten wil misleiden door uzelf een laag, kwetsbaar profiel aan te meten van alleenstaande moeder zonder financiële middelen, opdat de Commissarisgeneraal rekening zou houden met uw specifieke profiel bij de beoordeling van uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze constatering doet dan ook reeds de nodige vragen rijzen bij uw algemene geloofwaardigheid.

Zoals supra gezegd hecht het Commissariaat-generaal ook géén geloof aan uw jarenlange verblijf in Wajir Bor in Wajir county.

Ten eerste is uw geografische kennis van de regio waarvan u beweert 10 jaar te hebben verbleven en waar uw vrees voor Al-Shabaab zijn oorsprong zou hebben zéér beperkt.

Wanneer de protection officer u vraagt naar de plaatsen die dichtbij Wajir Bor liggen, noemt u namelijk als enige dat men ten oosten van Wajir Bor Somalië kan vinden (NPO p.23). Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud vraagt de protection officer u opnieuw naar de dorpen die vlakbij Wajir Bor liggen en na enig ontwijken van de vraag antwoordt u: "Mandera" (NPO p.26). De protection officer vraagt u vervolgens of u nog meer dorpen kent die dichtbij Wajir Bor liggen, en dan noemt u naast Mandera ook nog El Wak en Rabu. Bij deze laatste plaatsnaam corrigeert u zichzelf bovendien en verklaart u dat het wordt geschreven als Ramo (NPO p.26). Het is op zijn minst opvallend te noemen dat u op deze vraag énkél drie plaatsen uit county Mandera noemt, eens te meer omdat dit plaatsen zijn waarvan de meest dichtbij zijnde plaats -te weten El Wak- nog altijd op ruim 150 kilometer van Wajir Bor ligt (zie ook landkaarten, blauwe map, administratief dossier).

Dorpen die effectief op korte afstand van Wajir Bor liggen, welke terug te vinden zijn op onder andere (<https://en-gb.topographic-map.com/place-kjf157/Wajir-County/>) en welke de protection officer u tijdens het persoonlijk onderhoud aanreikt, kent u dan zogezegd wel, maar u komt telkens niet verder dan te stellen dat het in Wajir Bor is zonder uitleggen in welke richting deze dorpen zouden liggen (NPO p.47-48). Alhoewel ze onder Wajir Bor zouden vallen, zouden ze volgens u dan niet veel later toch verschillende dorpen zijn van Wajir Bor (NPO p.48). Het is in ieder geval vreemd vast te stellen dat u enkele steden kan geven op ruime afstand van Wajir Bor — wanneer gevraagd wordt plaatsen in de buurt te geven — en dat u bij dorpen die veel dichterbij liggen enkel het vage antwoord kan geven dat deze plaatsen in Wajir Bor liggen.

En ondanks dat u voor uw werkzaamheden in kleinschalige handel van kleding in Wajir Bor gedurende 10 jaar maandelijks van uw beweerde dorp van herkomst naar Wajir stad reisde om inkopen te doen (NPO p.19) en ondanks dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich afspeelden op diezelfde weg (NPO p.21, p.36), toch kan u niet zeggen door welke plaatsen men komt als men tussen Wajir stad en Wajir Bor reist (NPO p.38). U kan zelfs niet aangeven in welke dorpen u uw aankopen ging doen wanneer de protection officer u dit specifiek vraagt. Uw verschoningsgrond voor deze lacune in kennis van uw beweerde regio van herkomst is bovendien allesbehalve geloofwaardig. U verklaarde namelijk dat "u het niet weet, omdat u normaalgesproken in de auto sliep"(NPO p.38).

De afstand van uw dorp Wajir Bor en de Somalische grens schat u ook verkeerd in. Zo verklaart u namelijk aanvankelijk dat het 150 kilometer is (NPO p.23). Wanneer de protection officer u vraagt hoe u dat weet, zwakt u uw pronte antwoord af door te zeggen dat u weet dat het dichtbij is, maar dat u het niet zeker weet omdat u er nooit bent geweest (NPO p.23). Daar bovenop is ook uw kennis van de wegen in Wajir Bor gebrekkig. Zo kan u maar één weg noemen, Konton Road, wat inderdaad de weg is van Wajir stad naar Wajir Bor. De weg Bardere die parallel loopt noemt u echter niet, net zo min als de weg Bardere-Wajir die begint in het centrum van het dorp, de plaats waar u beweerde te wonen (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het niet kennen van de wegen die door uw dorp lopen, het niet kunnen noemen van plaatsen die dichtbij uw dorp liggen, maar het juist noemen van grotere plaatsen die veel verder liggen zijn niet de enige hiaten in uw kennis van het leven in Wajir Bor. Zo legt u ook bijzonder opmerkelijke verklaringen af over de klimatologische omstandigheden in Wajir Bor.

U zegt namelijk dat er in Wajir Bor maar één seizoen is, namelijk het droge seizoen en er zouden volgens u geen regenseizoenen zijn. Sterker nog, het zou maar één keer per jaar regenen. Ook wanneer de protection officer u vraagt om de verklaring te bevestigen, zegt u "Of zelfs maar één keer per twee jaar" (NPO p.32). Uit de COI (zie ook Landeninformatie, blauwe map, administratief dossier, als ook ter illustratie en voorbeeld van het jaar 2023: <https://weatherspark.com/h/y/148766/2023/Historical-Weather-during-2023-at-Wajir-Kenya#Figures-ObservedWeather>) blijkt echter dat er jaarlijks twee regenseizoenen zijn in Wajir county, te weten één in de maanden april-mei en één in de maanden oktober-november.

Ook wanneer de protection officer u vraagt naar wat men kan vinden in uw dorp Wajir Bor, slaat u de plank mis. U verklaart dat er een basisschool is, een secundaire school, een gezondheidscentrum en een politiepost. Informatie die effectief juist is. U weet deze belangrijke gebouwen in uw dorp, waar u naar eigen zeggen 10 jaar in het centrum heeft gewoond en waar u naar de omliggende dorpen ging om kleding te verkopen, echter niet juist te lokaliseren. Zo zegt u namelijk dat de politiepost en de basisschool in het noorden van Wajir Bor te vinden zijn (NPO p.36). De politiepost bevindt zich echter in het centrum van het dorp en de basisschool bevindt eveneens in het centrum, zij het wat meer naar het zuiden (zie ook een afdruk van Openstreet Maps, toegevoegd aan de blauwe map, administratief dossier). Gezien u beweert met uw inmiddels bijna 15 jarige zoon gedurende 10 jaar in Wajir Bor te hebben gewoond, is het zeer opmerkelijk dat u de locatie van de school in het dorp niet juist weet te geven.

Tijdens het persoonlijk onderhoud liet de protection officer u bovendien een foto zien van een politiepost in Wajir stad, maar u beweert dat deze politiepost zich in Wajir Bor zou bevinden (NPO p.43). Wanneer de protection officer u op de foto het gebouw naast het politiekantoor aanwijst, antwoordt u abusievelijk dat dat gebouw de basisschool in Wajir Bor is welke u eerder genoemd heeft (NPO p.44). Het aangewezen gebouw is echter de gevangenis van Wajir, welke zich net als de politiepost op de foto bevindt in het centrum van de stad Wajir (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Gezien u aangeeft in Wajir Bor en in de omliggende dorpen uw kleding aan de man te hebben gebracht (NPO p.17, p.37), is uw gebrekkige kennis over Wajir Bor en de directe omgeving van het dorp des te meer een tekenend voorbeeld van uw ongeloofwaardige jarenlange verblijf in Wajir Bor. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat de hiaten in uw kennis van het dorp uw jarenlange verblijf in en dus herkomst van Wajir Bor ondermijnen.

Ook uw verklaringen over Al-Shabaab in (de regio van) Wajir Bor zijn weinig geloofwaardig door de algemeenheden en het zeer oppervlakkige karakter ervan.

Zo ontweek u ten eerste de vraag sinds wanneer Al-Shabaab in Wajir Bor zou zijn maar liefst drie keer, om dan vervolgens pas na de vierde keer de vraag gesteld te hebben gekregen enkel "sinds heel lang" te antwoorden (NPO p.20). Ook verklaart u dat Al-Shabaab reeds in Wajir Bor aanwezig was en de mensen er terroriseerden op het moment dat u in Nairobi besloot in het dorp Wajir Bor te gaan wonen (NPO p.25). Daar gelaten dat het op zijn minst een vreemd besluit is om naar een onveilig gebied te verhuizen, eens te meer is dit bevreemdend omdat de politie -zo door u verklaard- al waarschuwingen over Wajir Bor zou hebben verspreid (NPO p.25). Wanneer de protection officer u dan vroeg welke waarschuwing de politie gaf en waarvoor de waarschuwing was, antwoordt u -wederom zeer oppervlakkig-: "Pas op! Let goed op! Pas op voor Al Shabaab!" (NPO p.25).

Ook wat u dan wél weet over Al-Shabaab is oppervlakkig en absoluut niet doorleefd te noemen. Zo vertelt u dat u weet dat het dorp onder controle van Al-Shabaab was, omdat ze soms naar het dorp kwamen. Ze kwamen wel enkel 's nachts en ze zouden gemaskerd zijn (NPO p.20). Verder zou Al-Shabaab ook de vrouwen en kinderen weghalen, maar vooral de jongens (NPO p.19). Maar op de vraag welke regels Al-Shabaab oplegt aan de inwoners van Wajir Bor en of er zaken en dingen waren die de mensen van Wajir Bor van Al-Shabaab moesten doen, antwoordt u dat u het niet weet (NPO p.42). Uw verklaringen getuigen derhalve allermint van het leven in een dorp dat op slechts 50 kilometer van de Somalische grens te vinden is en waar u beweert dat Al-Shabaab zelfs de controle heeft (NPO p.20).

Uw aangehaalde vrees voor en vervolgingsfeiten door Al-Shabaab overtuigen evenmin van een werkelijk leven in Wajir Bor.

Zo zou u pas na 10 jaar voor de eerste keer een probleem hebben gehad met Al-Shabaab. Dit incident vond plaats toen u samen met uw moeder en zoon onderweg was naar huis vanuit Wajir. Op een niet nader genoemde plaats op de weg tussen Wajir stad en Wajir Bor wordt de bus waarin u zich verplaatst tegengehouden door Al-Shabaab, iedereen wordt gecontroleerd en moet al zijn eigendommen afgeven. U

keert na het incident niet terug naar huis, maar u besluit terug te keren naar Wajir, waar u aangifte gaat doen bij de politie van het incident (NPO p.22, p. 36).

Het feit dat u met de politie gepraat zou hebben over wat er onderweg gebeurd was, zou maken dat u het land zou moeten hebben ontvluchten, want "je weet niet met wie je praat" (NPO p.36) en de politie zou informatie kunnen doorgeven aan Al-Shabaab over u. Op de vraag hoe u dat weet, antwoordt u dat u dat "van mensen" zou hebben gehoord (NPO p.46), maar Al-Shabaab zou naar u op zoek zijn en zou u doden wanneer ze u zouden vinden (NPO p.40-41).

Op de vraag waarom Al-Shabaab, zelfs in de hoofdstad Nairobi, naar Ci op zoek zou gaan en waarom deze stad niet veilig voor u zou zijn -u woonde er immers bijna een halfjaar zonder dat er iets gebeurd is en ook uw familieleden hebben sinds uw vertrek geen problemen gekend- antwoordt u enkel dat dit komt omdat u de politie informatie heeft gegeven (NPO p.35, p.41).

Voor iemand die beweert te weten dat het doen van een aangifte tegen Al-Shabaab gevaarlijk is en die bovendien zagezegd al 10 jaar woonachtig is in een gebied waar Al-Shabaab aanwezig is, is het bijzonder opmerkelijk dat u aangifte zou gaan doen, vooral omdat u niet eens weet wie die Al-Shabaab leden dan zouden zijn geweest (NPO p.36).

De oppervlakkige kennis van en over het leven in een dorp aan de grens met Somalië en in de nabijheid van Al-Shabaab onderstreept eens te meer de conclusie van het Commissariaat-generaal dat uw jarenlange verblijf in Wajir-Bor niet geloofwaardig is.

Nochtans is Al-Shabaab effectief actief in het Keniaanse grensgebied met Somalië, dit echter voornamelijk in de counties Lamu en Mandera. In Mandera zouden zo 60% van de aanvallen door Al-Shabaab plaatsvinden en deze zouden vooral gericht zijn op de Keniaanse veiligheidsdiensten. Daarnaast probeert Al-Shabaab de lokale inwoners van de grensstreken juist voor zich te winnen, om zo meer uitvalplaatsen en schuilplekken te creëren voor hun militeleden (zie ook toegevoegde ACLED rapporten, blauwe map, administratief dossier).

De Commissaris-generaal vraagt zich bovendien af wat de reden is dat u, ondanks dat u aangeeft dat het Somali uw belangrijkste taal is en ondank dat u verklaart de laatste 10 jaar voor uw vertrek uit Kenya in Wajir Bor te hebben verbleven, dan toch ervoor kiest om uw vluchtrelaas en alle gesprekken met de Belgische (asiel)autoriteiten in het Engels en niet in het Somali te voeren. U vroeg na uw interview met DVZ zelfs specifiek om een tolk Swahili, om het verzoek later vlak voor het persoonlijk onderhoud weer in te trekken.

De protection officer vroeg u aan het begin van het persoonlijk onderhoud specifiek naar de reden waarom u uw verzoek om een tolk Swahili had ingetrokken, daar u het recht heeft om te spreken in de taal waarin u zich het beste kan uitdrukken. Dit zou immers ook een tolk Somali geweest mogen zijn, zo oppert de protection officer u tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaart dan dat u de tolk Swahili vroeg, omdat u denkt dat er wat woorden zijn die u beter weet in het Swahili en dat u niet alle woorden weet in het Engels (NPO p.4). U zegt óók dat uw Swahili beter is dan het Somali, wat het Commissariaat-generaal dan ook weer verwondert, gezien uw beweerde "jarenlange verblijf in Wajir Bor" als ook omdat u met uw familie in het Somali zou communiceren (NPO p.3-4). Uw daarop volgende antwoorden zijn op zijn minst opmerkelijk te noemen, want u verklaart dat het Somali uw belangrijkste taal is, maar óók dat uw Somali goed is, "maar niet zo goed" (NPO p.4). Wat dan nog altijd niet verklaart waarom u steeds in het Engels wenst te spreken en wat maakt dat de Commissaris-generaal nog meer vraagtekens zet bij uw daadwerkelijk verblijf in Wajir Bor.

Tot slot wijst het Commissariaat-generaal erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een authentiek Keniaans paspoort uitgegeven op 17 februari 2020. In dat paspoort staat uw woonplaats vermeld, te weten Bissel. De door u aangehaalde verschoningsgrond voor de vermelding van uw woonplaats Bissel in uw paspoort, te weten dat u nooit uw adres heeft veranderd op uw identiteitskaart, is weinig geloofwaardig gezien uw bewering 10 jaar in Wajir Bor te hebben gewoond. Bovendien spreekt, mocht het Commissariaat-generaal waarde hechten aan dit voorgelegde document, het door u zélf voorgelegde document van uw kiesnummer in Wajir dit geheel tegen (zie ook voorgelegde documenten, n° 5, groene map, administratief dossier). Het Commissariaat-generaal acht het namelijk niet waarschijnlijk dat de Keniaanse overheid een kiesnummer zou verstrekken voor county Wajir aan een inwoner van een andere county, in uw geval, county Kajiado.

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet anders dan concluderen dat het gebrek aan doorleefde verklaringen, de hiaten in uw geografische kennis van Wajir Bor en de regio, uw keuze voor het Engels boven dat van uw belangrijkste taal het Somali en de informatie afgeleid uit uw authentiek Keniaans paspoort uw beweerde herkomst uit de streek Wajir Bor volledig ondermijnen.

*Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst uit Wajir Bor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas —de vrees voor vervolging door Al-Shabaab- dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Wajir Bor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”*

Verder moet verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de overige correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, treedt de Raad deze integraal bij.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster haar herkomst uit Wajir Bor in Wajir county, Kenia, niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5-6, 27, 30 en 34).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP